

V Medvodah načrtujejo novo športno dvorano

Pred slabim mesecem so se v Medvodah zbrali športni in drugi družbeni delavci ter predstavniki gospodarstva, z namenom, da se seznani z načrtom za gradnjo nove športne dvorane v tem kraju.

Medvode in okolica je območje, kjer je močno razvijano športno delovanje. Že pred drugo vojno so v tem kraju delovale različne skupine, po vojni pa se je športno življenje skokovito razmahnilo. Partizan Medvode, kot prvi nosilec športnega delovanja, je oblikoval številne športnike, ki so se uveljavili tako v slovenskem kot širšem prostoru. Vseskozi po vojni je bila med najmočnejšimi sekcijami tega društva košarkarska, pa tudi druge so se zelo uveljavile. Kasneje je bilo v Medvodah ustanovljeno nogometno društvo, planinci, strelci, kegljači, balinarji in druge organizacije, ki so dajale pečat športnemu življenju Medvod. Žal pa so imele in še imajo te organizacije zelo slabe prostorske razmere. Edini pokriti objekt je dom Partizana, ki pa je bil zgrajen že pred drugo vojno, torej takrat, ko je bilo v Medvodah komaj toliko prebival-

mu pravijo strokovnjaki, dvorana naj bi se vzdrževala sama.

Dvorano nameravajo postaviti na sedanjem atletskem igrišču, ki sicer tega imena ne zasluži, ker je veliko premajhno. Prostor, kjer naj bi stala dvorana so seveda uskladili tudi z urbanisti. Zasnova pa je večnamenska: v dvorani bodo lahko opravljena ligiška tekmovanja, rekreativna tekmovanja ter tudi kulturne prireditve. V njej bodo kar tri košarkarska igrišča, ali tri teniška igrišča, kar bo mogoče ločiti tudi s pregradnimi stenami. Skupaj bo merila dvorana 1734 brutto m². Od tega bo 300 m² garderob in ostalih prostorov. V dvorani bodo tudi premične tribune, na katerih bo lahko do 1200 gledalcev.

Zunanja podoba nove dvorane je zasnovana tako, da ne bo podobna industrijskemu objektu, ali kot rečejo »štali«, temveč bo objekt, ki bo v ponos in okras kraju. Tudi ostala notranjost bo prirejena tako, da bo mogoče pripraviti montažne tlake za različna tekmovanja, pa tudi višina dvorane bo ustrezala vsem predpisom, saj bo visoka osem metrov. Skratka načrt nove dvorane je pri-

Kulturni utrip v VVO Koseze

V VVO KOSEZE smo v okviru kulturnih dejavnosti v letošnjem letu pripravili pester izbor. Ena izmed oblik kulturnih dejavnosti je tudi povabilo kulturnih delavcev med otroke.

Tako smo 1. aprila povabili otroško pisateljico Zmago GLOGOVAC, v VVO Marija ŠTIRN MUCA. S skupino otrok se je pogovarjala o nastanku slikanice, saj otroci vse njene slikanice dobro poznajo. Na njen predlog so si skupaj izmislili zgodbo o TREH KAPLJICAH. Ilustrirali so jo tako, da je vsak otrok k določenemu odlomku iz zgodbe naslikal ilustracijo. Pod sliko je pisateljica (otroci so zavzeto »pomagali«) pripravila ustrezno besedilo iz zgodbe. Slike so speli in tako naredili slikanico, ki so jo pokazali tudi staršem in jo ohranili na knjižni polici v igralnici.

Ob tej priložnosti je amaterska igralska skupina vzgojiteljev iz VVE STRAŠO PINBUR DRAVLJE prikazala otrokom igro MOJCA POKRACULJA. Prisotni so bili tudi mlajši otroci, vendar so igralci-vzgojitelji zaigrali tako prepričljivo, da so se vsi otroci vživeli in obogatili igro s svojim sodelovanjem.

Ekipe za prvo pomoč v krajevni skupnosti Podutik so končale z usposabljanjem

Skoraj ves teden so prizadevne članice civilne zaštite v krajevni skupnosti Podutik redno obiskovale tečaje za bolničarje. Organizirani so bili v prostorih krajevnih skupnosti in so potekali od 29. 3. do 19. 4. 1988. Praktično in teoretično so se usposabljali pri dr. Igorju Koršiču in višji medicinski sestri Dolores Grebenc, dipl. soc. Glavni poudarek je bil, da se tečajniki usposobijo za takojšnjo praktično in strokovno delo na terenu.

Zaključno praktično vajo je ob

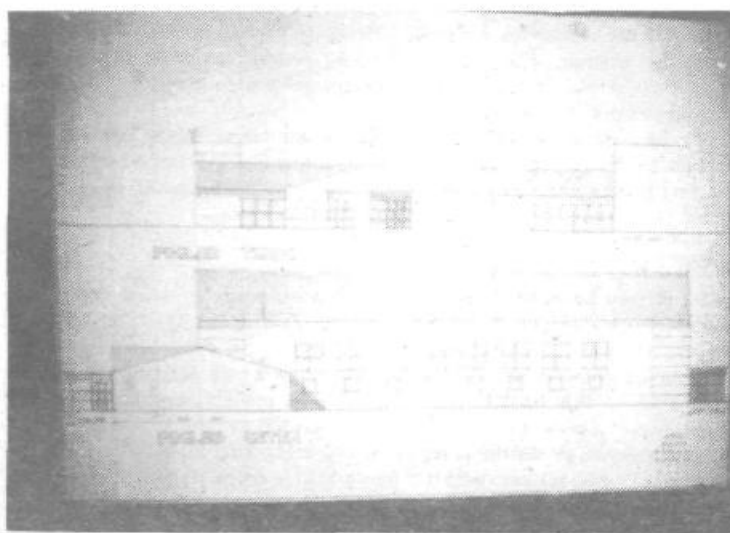
navzočnosti članov štaba za civilno zaščito v krajevni skupnosti Podutik v sončnem popoldnevu vodil rezervni oficir Brane Stare, ob strokovnem nadzoru dr. Igorja Koršiča in članov občinskega štaba za civilno zaščito Janez Kralja, Hede Pogačnik in Ivana Voršnika.

Tečajnice so se dobro odrezale. V primeru potresa ali požara so bile zelo iznajdljive in so ponesrečence v kratkem času spravile na varno.

Jože Horjak



Brane Praznik



cev kot jih šteje ena sedanjih manjših krajevnih skupnosti. Res je, da sta bili kasneje zgrajeni še dve šolski telovadnici, ki pa komajda zadostujeta potrebam osnovnih šol v Medvodah. Seveda v okviru časovnih možnosti dajejo osnovne šole na voljo svoje telovadnice sekcijam in društvom, vendar je to veliko premalo.

Zaradi vsega tega je želja za novo športno dvorano v Medvodah stara. Nov je samo načrt, ki so ga pripravili strokovnjaki. Pripravljen pa je tako, da bo dvorana večnamenska in da ne bo predraga za vzdrževanje. Kot te-

pravljen in usklajen z potrebami kraja, ostaja pa še odprto kako do finančnih sredstev, ki ne bodo tako majhna. Čeprav so pripravili finančni načrt pa ga za sedaj še ne nameravajo razgaljati, saj pravijo, da bodo najprej proučili vse finančne in materialne možnosti za to gradnjo. Tudi to pravijo načrtovalci in silnici dejavnosti, da je najpomembnejša enotnost in podpora vseh krajanov za tako gradnjo. Očitno pa so vsaj glede tega v Medvodah že enotni in zatorej lahko pričakujemo skorajšen pričetek gradnje.

NARODOPISNO POPOTOVANJE PO KRAJIH

51. Vižmarje: Pesem, delo in življenje tete s cekarjem

V prejšnji številki Javne tribune smo vam obljubili nadaljevanje kramljanja o Manici Koman in pesmi, ki jo je napisala v svojih rosnih letih. Še prej pa moramo popraviti napako, ki jo je storil tiskarski škrtar, ki je izpustil eno vrstico besedila. S tem je spremenil pomen sporočila o Žirovnikovem zbirateljskem delu. Izpadele je namreč stavke, o tem, kako je Janko Žirovnik zbrane pesmi harmoniziral za večglasno petje, ter nekoč slišal vižmarske fante, ki so prepevali znano pesem Kaj se ti pobič... katere pa niso znali zapeti več kot eno kitico. Prav v tem podatku pa je ključ razumevanja celotne zgodbe o tej ponarodeli pesmici.

Ostalo že veste. Štrekljeva in Žirovnikova objava sta Maničinim verzom pripomogla pri širjenju med slovenske pevce. Ker je bilo po letu 1906 zbiranje narodnih pesmi zelo v modi, so se tega dela lotevali razni ljubitelji na Slovenskem. Nekateri so naleteli tudi na pesem Kaj se ti pobič... Rudolf Vrabl je leta 1908 slišal to pesem peti v neki gostilni na Vranskem. Pevci so znali le eno kitico. Josip Vidic in Ludvik Kuba sta v istem času na povsem različnih

koncih Slovenije - Preboldu v Savinjski dolini in Komunu na Krasu - dobila primerke ko so pevci znali dve kitici. Prva je bila običajna, druga pa se je glasila: Ak te ne dopadem izberši ti druga, in več me ne glej. Ivan Dietrich pa je leta 1909 našel blizu Litije pevce, ki so poleg teh dveh kitic vedeli še tretjo in ta je bila Maničina (Savice sila...). Leto kasneje je znani umetnostni zgodovinar France Stele v Brnci pri Beljaku zasledil to pesem z Maničinimi verzji, le da je pela o fantu ki hodi v vas čez Dravco. Korošci so pač Savo nadomestili z reko, ki teče mimo po njihovi deželi.

Vsi zbiralci narodnih pesmi so zapisovali pri ljudskih pevcih, ne pa pri zborovskih. Kaže torej da pesem Kaj se ti pobič le ni imela eno samo kitico, saj so omenjeni zapisovalci na Krasu, Štajerskem in Zasavju našli še drugo in ta je bila povsod enaka. Vendar moramo vedeti, da so Žirovnikove pesmarice kupovali predvsem zborovski pevci in pesem peli tako kot je bila notalno zapisana in prire-

jena ter z besedilom kakršnega je priložil Žirovnik. Ker so se tudi poznejše priredbe naslanjale na Žirovnikovo pesem poznamo to narodno pesem le z Maničinim besedilom. Izvirna ljudska kitica pa se je pozabila, saj ostali zbiralci svojih zapisov niso niti prirejali niti objavljali.

Tako vidite je nekaj verzov mlade Manice ponarodelo, izvirna kitica pa je prešla v pozabo. Zborovski pevci so peli po Žirovnikovo, posebej se ko je ta kot osemdesetletnik med obema vojnami natisnil še dve zbirki v katerih je zbral svoje najboljše priredbe narodnih. Pesem Kaj pa ti pobič je bila seveda vmes. Zdaj so se z njo seznanili tudi tisti, ki so bili ob prvem izidu še v zibelkah.

Zaradi boljše izgovorjave se danes začetni verz poje malo drugače. Nič več: Kaj pa ti pobič se v nevarnost podajaš... ampak samo še: Kaj se ti pobič (ali fantič) v nevarnost podajaš, pri čemer se dve šestnajstinki zamenjata z osminko.

Ko smo že pri notah velja omeniti, da je napev pri vseh inačicah skoraj

enak, razlikuje se le v malenkostih, predvsem v ritmu. Pred leti je pevski tabor v Stični to pesem predpisal kot obvezno za tamkajšnje izvedbo pevskih zborov. Po tej poti so se jo naučile tudi pevke obeh vižmarskih ter šentviškega zbora, ter jo še ohranjajo v svojem repertoarju. Priredbo je napisal Danilo Bučar, a se je oddaljil od Žirovnika, katerega priredba je ljudstvu bližja predvsem v ritmu in dinamiki. Da ne bi ponavljali tega kar so objavili že drugi, vam predstavljamo to pesem v priredbi za klasično kitaro in izpisanimi akordi. Zapis je poenostavljen, kajti nemogoče je upoštevati vse finese, ki jih skladba sama ponuja. Zdaj pa še nekaj besed o Manici. Nikoli se ni šolala a je zapustila dvanajst knjig in celo vrsto drugih zapisov. Vižmarci in okoliški vaščani so bili junaki njenih zgodb. Tudi njeno najpopularnejšo delo - igra Prisega opolnoči - se dogaja blizu Vižmarji, ob reki Savi. Prvič so jo igrali v Radovljici leta 1928, potem pa isto leto še štirinasedemdesetkrat na prav tolikih ljudskih odrih. Menda je doživela okrog tisoč uprizoritev, celo med izseljenci v Ameriki.

Druga plat njenega zanimanja pa so bili otroci. Svojih nikoli ni imela saj je ostala samska celo življenje, zato pa se je z vso vno posvetila drugim. Skoraj trideset let jim je po ljubljanskem radiu pripovedovala pravljice. Zanje je pisala pesmice, zgodbe, šale in uganke. Otroški vrtec med Vižmarji in Brodom upravičeno nosi njeno ime.

Mladostno znanstvo jo je povezovalo s Franjo Tavčarjevo, ženo pisatelja Ivana. Ta ji je preskrbela službo pri časopisu, pozneje pa na ljubljanskem magistratu, kjer sta nekaj časa službovala tudi Aškerc in Župančič.

Kabelska televizija



V Medvodah so končno začeli priključevati kabelsko televizijo. Ze pred prvomajskimi prazniki so priključili prve bloke v Preski, sedaj pa nadaljujejo s priključevanjem tudi ostalega dela naselja. Za tem bodo nadaljevali s priključevanjem tudi drugih področij Medvod. Za sedaj lahko na televizorjih spremljajo 14 programov (vse naše programe in 10 tujih). Na posnetku je postopek priključevanja na kabelski sistem v stanovanjskem bloku v Preski (besedilo in foto: B. Praznik)

OBVESTILO

Turistično društvo Katarina, Osnovna šola Janeza Kalana in družbeno-politične organizacije krajevnih skupnosti Trnovec-Topol, pritejajo ob Dnevu mladosti, krajevemu prazniku in 45. obletnici drugega zasedanja AVNOJ-a, že tradicionalni pohod Po poteh Dolomitskega odreda - pohod, ki je že prerasel v tradicionalno srečanje mladine in borcev NOV.

Letošnje srečanje bo v sredo, 25. maja 1988 s pričetkom ob 10.30 uri pred Osnovno šolo Janeza Kalana na Katarini.

Slavnostni govornik bo predsednik predsedstva SR Slovenije nov. Janez Stanovnik. Kulturni program bo izvajala godba milice, učenci osnovnih šol in kadeti Šolskega centra RSNZ ter pripadniki JLA.

V programu sodeluje tudi helikopter Letalske enote milice.

Vabimo pionirje in mladino, borce NOV in občane, da se polnoštevilno udeležijo tega srečanja.

V imenu prirediteljev
VIDRIH Zdravko

SLOVENIJALES SORA

salon pohištva V MEDVODAH

NOVO

NUDIMO:

- 6 mesečni kredit 15% obresti,
- 4 mesečni kredit brez obresti;
- izdelovanje načrtov za notranjo opremo;
- svetovanje;
- izdelovanje stanovanjske opreme, opreme lokalov po naročilu;
- predelava in dodelava standardnih programov;
- popust 25% za gotovinska plačila nekaterih rednih programov!

OBČIŠČITE NAS V NAŠEM PRODAJNEM SALONU POHIŠTVA V MEDVODAH

Spoznala pa je tudi Ernestino Jelovšek, hčerko pesnika Prešerna, ki je napol slepa živila v veliki bedi. S časopisno akcijo je zanj zbrala sredstva, da je vsaj konec življenja preživela malo bolje.

Ob zatonu zadnje vojne je v Kraju umrl 90-letni Janko Žirovnik.

Poldrugo desetletje za njih se je poslovala Manica, ki je tudi dočakala visoko starost. Pesem, ki je obšla slovenske domove in dvorane, ter bila že med obema vojnoma posneta na številnih gramofonskih ploščah pa je ostala med narodom.

Andrej Mrak

